

R.M. Mc Cheyne

KEER WEDER TOT MIJ

„Gedenk aan deze dingen, o Jakob en Israël; Want gij zijt Mijn knecht, Ik heb u geformeerd; gij zijt Mijn knecht, Israël! Gij zult van Mij niet vergeten worden. Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk. Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” (Jesaja 44 : 21, 22).

In deze woorden stelt God de gelukkige toestand van Zijn uitverkoren volk tegenover die van de arme blinde afgodendienaars, welke Hij in de verzen, die voorafgaan, beschreven heeft. Ach, mijn vrienden, er moge in de ogen van de mensen weinig onderscheid zijn tussen hen en de kinderen van de goddelozen, maar in het oog van God zijn zij zo van elkaar onderscheiden als het kaf van het koren, als de lelie van de doorn. De Heere zegt van hem, die zonder Christus is: “hij voedt zich met as.” (vs. 20). Maar tot Zijn kinderen spreekt Hij: „Gedenk aan deze dingen, o Jakob!” Mocht de Heere onze wegen openen om uit Zijn Schrift de wonderen te zien!

I. Allen, die tot Christus gekomen zijn, hebben vergeving ontvangen. „Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk.” (vs. 22).

1. Merk de volkomenheid hunner vergeving op. „Ik delg uit als een nevel.” Op vele plaatsen van de Schrift wordt deze volkomen schuldvergeving aangetoond.

- Vooreerst, wordt zij vergeleken bij een verandering van de kledingstukken, die gewassen of geveerd worden. „Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.” (Jesaja 1 : 18). En wederom: „Die ons heeft lief gehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed.” (Openb. 1 : 5).
- Ten tweede, bij iets, waardoor bedekking geschiedt: „Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is.” (Psalm 32 : 1). En Jezus zegt: „Koopt van Mij witte klederen, opdat u moogt bekleed worden en de schande van u naaktheid niet geopenbaard worde.”
- Ten derde, wordt zij vergeleken bij iets wat verloren is. Hizkia zegt: „Gij hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen; Micha: „Gij zult al hun zonden in de diepte van

de zee werpen.” Maar kunnen zij nog nabij wezen? „Nee, zover het oosten is van het westen.” (Psalm 103 : 12). Maar als de Heere ze wilde zoeken? „In die dagen en te dien tijd, spreekt de Heere, zal Israëls ongerechtigheid gezocht worden, maar zij zal er niet zijn, en de zonden van Juda, maar zullen niet gevonden worden.” (Jer. 50 : 20).

- Ten vierde, bij iets wat vergeten is: „Uw zonden en uw ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.” Al zijn overtredingen, die hij heeft gedaan, zullen niet meer gedacht worden.
- Ten vijfde, bij iets, dat uitgedelgd is. Hoewel de zonden gewassen, bedekt, verloren, vergeten zijn, blijven zij nochtans in Gods gedenkboek? Ja, maar hoe? Uitgedelgd. Houdt gij, die in Jezus gelooft, de Zoon van God voor uw zaligheid? Neemt dan dit woord aan. Zie waaraan de bladzijde, op welke uw zonden beschreven zijn, gelijk zal zijn. Zij zal zijn een grote vlek – een nevel. Wanneer u naar de wolken ziet, kunt u dan daar enig geschreven schrift lezen? Evenmin kan God enige van u zonden lezen, o gelovige in Jezus.

2. Merk op de dadelijke vergeving. Er staat niet: Ik zal uw overtredingen uitdelgen; maar: „Ik heb uitgedelgd.”(volgens de Engelse tekst) Enigen zeggen: Ik hoop dat God mij vergeving zal schenken. Ach, mijn vrienden, u vergist u zeer in de Schrift: een dadelijke vergeving wordt u aangeboden. Op hetzelfde ogenblik dat de ziel zich aan Jezus klemt, is dit woord waar: „Ik heb uitgedelgd.” „Er is geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn.”

Vraag. *Heeft God uw zonden uitgedelgd?*

Ten eerste, de meesten zeggen: *ik weet het niet; ik heb het nooit onderzocht.* O, zondaar, als u het nooit onderzocht hebt, wil ik in uw plaats antwoorden: geen van u zonden is uitgedelgd. Ieder boos woord, iedere boze daad en gedachte, die u hebt gedaan, is tegen u geschreven, u zult ze alle eenmaal aantreffen. Een bedrogen hart heeft u verkeerd, en u weet niet dat er een leugen in uw rechterhand is.

Ten tweede, enigen menen, het is onmogelijk dit te zeggen, ik zag nooit Gods gedenkboek, hoe kan ik het dan zeggen? Zeer juist, u zag nooit het gedenkboek Gods, en nochtans is er een ander boek. Als u dat maar eens goed onderzoeken en het woord van Jezus geloven wilde, dan zou u weten dat uw zonden vergeven zijn. Gewis, het is mogelijk. David erkende dit en duizenden hebben sedert David de Heere gedankt voor de vergeving hunner zonden. De vrouw, die de zoom van Christus' kleed aanraakte, wist dat zij rein was geworden. Zij was geen geneesheer, en nochtans wist zij dat zij genezen was. Wanneer iemand een last op zijn rug heeft, en u ontheft hem daarvan, dan weet hij het op eenmaal. Zo ook gaat het met de ziel, die tot Jezus vlucht zij vindt rust.

3. Merk op wie uitdelgt. „Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg.” (Jesaja 43 : 25). Ten eerste, enigen trachten hun eigen zonden uit te delgen.

De een zegt: Ik ben bedroefd over mijn zonden. Ik zal ze met mijn tranen uitdelgen.

Ik zal de Heere bidden, en mijn bedreven zonden met mijn ernstige gebeden bedekken, zegt een ander.

Ik wil mijn leven verbeteren en mijn naakte ziel met goede daden bedekken, spreekt een derde.

Maar, dit is alles vergeefs, God alleen kan uitdelgen. Tenzij Hij het doet kan het geen ander doen: „Ik, Ik ben het.” Ten tweede, enigen hopen, dat Christus hun zonden zal uitdelgen, buiten weten van de Vader. Zij geloven dat Christus gewillig is, om een Zaligmaker te zijn, maar niet alzo de Vader. Doch nee, Christus en de Vader zijn één. Indien u tot Christus komt, zal God het doen, en zal tot u zeggen: „Ik heb het gedaan.”

Spreek tot zielen, die geen vergeving van zonden hebben ontvangen. Ongelukkige mensen, u hebt veel vermaken en veel vrienden, maar één zaak ontbreekt u: de vergeving van u zonden. Geloof u niet dat u gelukkiger zou zijn en veel lichter om uw hart, als uw zonden vergeven waren. Ach! hoe jammerlijk zijn al uw dagelijkse bezigheden en genoegens, terwijl u weet dat de hel haar kaken voor u opent. God heeft nooit uw zonden uitgedelgd; nochtans kunt u vergeving krijgen. „Tot u, o mensen, roep Ik; en Mijn woorden zijn tot de zonen van de mensen.” Komt tot Christus en God zal u overvloedig vergeven.

II. *Allen, die tot Christus gekomen zijn, zijn Gods knechten.* „Gij zijt Mijn knecht; gij zijt Mijn knecht.”

Twee redenen zijn hiervoor aangegeven. 1ste. „Ik heb u verlost;” 2e. „Ik heb u geformeerd.”

Ten eerste, wegens de verlossing. Wanneer een mens toestemt dat Christus zijn zaligheid zal zijn, erkent hij dat hij niet van zijn zelfs is, maar gekocht met een dure prijs. Dit erkende David: „Voorwaar, ik Bert Uw knecht; ik ben Uw knecht en de zoon van u dienstmaagd; u hebt mijn banden losgemaakt.” Dit erkende Paulus, toen hij ter aarde gevallen was, en riep: „Heere, wat wilt u dat ik doen zal?” De onbekeerde mens denkt dat hij voor zijn bekering van zijn zelfs is: mag ik niet met het mijn doen, wat ik wil? Hij was de gewillige dienstknecht van de duivel. Maar als hij de prijs voor hem neergelegd ziet, voelt hij, dat de Heere hem uit het diensthuis heeft verlost. Nu zegt hij: *Ik ben des Heeren.* Nu is hij veelmeer een dienstknecht des Heeren, dan hij het vroeger van de duivel was. O, lieve Christenen, mocht ik dit van meerderen onder u zien een onderwerping en overgave aan de Heere; „want gij zijt Mijn knecht, gij zijt Mijn knecht.”

2e Omdat God u geformeerd heeft: „Ik ben uw Formeerder van de buik af.” (Jesaja 44 : 2). Het gehele genadewerk Gods is des Heeren en een wonder in onze ogen. Paulus zegt: „Wanneer het Gode behaagd heeft, mij van mijns moeders lijf af te zonderen, om Zijn Zoon in mij te openbaren.” (Gal. 1 : 5). En God zegt tot Jeremia: „Voordat Ik u in de buik formeerde, kende Ik u, en voordat gij uit de buik kwaamt, heb Ik u geheiligd.” God tekent de Zijnen van de buik hunner moeder af. Terwijl zij nog kinderen zijn, vergadert de Heere ieder gebed voor hen. Elke moedertraan legt Hij in Zijn fles, haar zuchten in Zijn boek. Als zij jongelingen zijn, redt Hij hun zielen van de dood, geeft hun tijd tot nadenken, plant woorden in hun gedachtenis: „Ik gordde u aan, hoewel gij Mij niet gekend heb.” Wanneer Zijn tijd komt, maakt Hij ze tot enig werk in Zijn wijnberg bekwaam, of trekt ze, vertroost ze en voedt hun zielen op. Hij is een getrouwe Schepper. „Zingt, o hemelen, want de Heere heeft het gedaan.” Die ziel wordt inderdaad een knecht Gods.

Enigen van u weten het dat God u geformeerd heeft. U kunt Zijn hand nagaan, die u geleidde van uw geboorte af, die u gordde toen u Hem niet kende; in de moeder die om

u worstelde, in lievelingen, die voor u baden, en nu in het stille graf liggen, in leraars, tot welke u gebracht werd, in teksten, waardoor u geleid werd. O, u bent des Heeren dienstknechten! Laat Hem uw oor doorboren. Draag in uw lichaam de littekens van de Heere Jezus.

III. *Zielen, die in Christus zijn, zullen door God niet vergeten worden.* „Gij zult van Mij niet vergeten worden.” De kinderen Gods denken menigmaal dat God hen vergeten heeft. Menigmaal, wanneer zij in zonden en duisternis vervallen, voelen zij zich van God afgesneden, alsof Zijn genade voor altijd van hen weggenomen was. Maar lees hier, dat God nooit de ziel vergeet, die in Christus Jezus is.

1. Zo was het met Mozes in het land van Midian. Veertig jaren geleden dacht hij dat God Zijn volk vergeten had. Hij wandelde als een herder in de woestijn, veertig jaren lang, eenzaam en treurig. Maar had God werkelijk Zijn volk vergeten? Nee! Hij verscheen in het brandende braambos, en zeide: „Ik heb zeer wel gezien de verdrukking Mijns volks, hetwelk in Egypte is en heb hun geschrei gehoord, vanwege hun drijvers: want Ik heb hun smarten bekend.” (Exod. 3 : 7). God kent uw smarten, o ziel in Christus.
2. Zo was het met David, in Psalm 77, 13 en 31.
3. Zo was het met Hiskia, toen de Heere hem zeide dat hij moest sterven. Hiskia weende zeer: „Gelijk een kraai of zwaluw, zo piepte ik; ik kirde als een duif; mijn ogen verhieven zich omhoog; o Heere! ik word onderdrukt, wees Gij mijn Borg.” (Jesaja 38 : 14). Vergat God hem? Nee, God zeide dit woord tot hem: „Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranengezien; zie, Ik zal vijftien jaren tot uw dagen toedoen.” De Heere vergeet nooit één ziel in Christus.
4. Zo zal het zijn met Gods oude volk. „Sion zegt: De Heere heeft mij verlaten en de Heere heeft mij vergeten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de zoon haars buiks? Hoewel deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten!” (Jesaja 49 : 14, 15).
5. Zo is het met de woorden in onze tekst: „gij zult van Mij niet vergeten worden.”

Een woord tot zielen in Christus. De Heere kan u niet vergeten. Indien u voor God stond in uw eigen rechtvaardigheid, dan zou ik het inzien hoe u van Zijn liefde en zorg gescheiden was, want uw maaxsel is broos en uw goedheden zijn als een morgenwolk en de vroege dauw. Maar u stond voor Hem in Christus; en Christus is Dezelfde gisteren, heden en in eeuwigheid. U zult in eeuwigheid gedacht worden: De wereld moge u vergeten, uw vrienden mogen u vergeten, want zij is een vergeetachtige wereld. U mag geen steen hebben op uw graf; maar God vergeet u niet, Christus zal uw naam plaatsen naast die van Zijn getrouwe getuige, Antipas. In leven, in dood, in eeuwigheid, „zult gij door Mij niet vergeten worden.”

IV. *Een verlorene ziel zal tot God wederkeren:* „Keer weder tot Mij.” De zonde en de ellende van ieder natuurlijk mens bestaat in het zich afkeren van God. Adam verborg zich voor God. Jesaja klaagt: „Zij zijn weerspanning geworden en zij hebben Zijn Heilige Geest smarten aangedaan, daarom is Hij hun in een vijand verkeerd.” En de Heere zegt: „welke ongerechtigheden hebben uw vaders in Mij gevonden, dat zij verre van Mij zijn

gegaan?” „Vergeet ook een jonkvrouw haar versiersel? of een bruid haar bindselen? Nochtans heeft mijn volk Mij vergeten, dagen zonder getal.” (Jer. 2 : 32). Maar wanneer een ziel tot Christus is gekomen, is er geen reden meer, waarom zij niet tot God zou wederkeren. „Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” „Door Jezus hebben wij beiden de toegang door één Geest tot de Vader.” „Ik ben de Weg; niemand komt tot de Vader dan door Mij.”

Lieve broeders in Christus, laat mij u overreden tot de Vader weder te keren.

1. Komt in de armen van zijn liefde. Wanneer God een mens heeft verlost, wil Hij hem in Zijn armen sluiten. Hij wil hem om de hals vallen en kussen. Zie, hoe Hij tracht een ziel te winnen! Hij zegt haar alles wat Hij voor haar gedaan heeft, alles wat Hij nog zal doen, en voegt er bij: „Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” O, waarom zijt gij bevreesd, gij kleingelovigen? Waarom blijft u achter en waagt het niet tot God te komen? Waarom loopt u Hem niet tegemoet? Sommigen zeggen: „Ik ben bevreesd wegens mijn bedreven zonden.” O, maar hoort Zijn woord: „Ik heb ze uitgedelgd. Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.”

Sommigen zeggen: „Ik ben bevreesd dat God zo'n zondaar als ik ben, niet wil aannemen! O, dwazen en tragen van hart om Zijn eigen woord te geloven! Spreekt Hij niet duidelijk en vriendelijk genoeg tot u: „keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost?” Treedt in gemeenschap met Hem; wandelt dagelijks met Hem. Henoeh wandelde met God. Eenmaal wandelde Adam met God in het paradijs, zo ook gemakkelijk, alsof hij van het ene vertrek in het andere ging. Hij sprak met hem over Zijn oordelen. O, komt tot uw God, verlost zondaren, wier schuld is vergeven. Nadert tot Hem, en ontvangt vrede. Komt tot Hem, en blijft niet achter. U acht het als een grote zaak een levend christen te kennen, maar hoe oneindig beter is het God te kennen. Het is uw eindeloze zaligheid. U zult meer kennis krijgen in één uur met God, dan uw gehele leven met mensen door te brengen. U zult meer heiligmaking verkrijgen door een onmiddellijke verkering met God, dan door alle genademiddelen samen genomen. Werkelijk, de middelen zijn louter ijdelheid, tenzij u met dezelve tot God komt. „Keert weder tot Mij, want Ik heb u verlost.”

Een woord tot degenen, die verachterd zijn in het geloof. Schuldige ziel, u bent binnen de voorhang geweest; u kent de vrede, die Jezus geeft, u kent de blijdschap van Gods vriendelijk aangezicht. Maar u hebt dit alles laten varen; u bent verachterd in het geloof. Schuldige ziel, u hebt slechter gehandeld dan de wereld. De wereldling heeft nooit Christus gediend, gelijk u gedaan hebt. Zij hebben Hem bespogen, bespot en gekruisigd; maar u hebt Hem in het huis van zijn vrienden verwond. „Het was niet een vijand die Mij sloeg, dan zou Ik het hebben kunnen dragen; maar gij, Mijn vriend, en Mijn bekenden,” spreekt de Heere! Schuldige ziel, wat zegt God tot u? „Ga weg van Mij, u vervloekte?” Nee, „keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” „Bekeert u, gij afkerige kinderen, want Ik heb u getrouwd, spreekt de Heere.” (Jer. 3 : 14). Keer weder, zondaar; uw God roept u, de Heere, die u verkoor, de Zaligmaker, die voor u stierf, de Trooster, die u vernieuwt. „Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.”

St. Pieter's kerk, 8 juli 1838.